

Các triều đại Giáo hoàng ngắn trong Lịch sử Giáo hội, trong đó có Triều đại Chân phước Giáo hoàng John Paul I mới được phong Á thánh

Thanh Quảng sdb

(Aleteia - Kevin J. Jones)

Chân phước John Paul I đã không trị vì Giáo hội lâu, nhưng có 10 vị còn có các triều đại Giáo hoàng ngắn hơn ngài. Những câu chuyện của họ đều nói lên mối liên hệ với Thánh Phêrô và tuyên tín vào Chúa Kitô vinh hiển. Sau đây là lịch sử của các vị trị vì ngắn nhất cho tới Chân phước John Paul I:

<p>Đức Urbanô VII, vị Giáo hoàng 13 ngày, trị vì từ ngày 15 đến 27/9/1590.</p>	 A portrait of Pope Urban VII, a man with a beard and mustache, wearing a red cap and a red robe with a white collar. He is looking slightly to the left of the viewer.
---	--

Tên của ngài là Giambattista Castagna, được sinh ra tại Rome, quê hương của mẹ ngài. Cha ngài thuộc giới quý tộc vùng Genoa. Chú của ngài là một Hồng y, người mà ngài đã phục vụ trong suốt sự nghiệp lâu dài của mình cho Giáo hội. Ngài có bằng tiến sĩ về dân sự và giáo luật.

Castagna làm việc cho chính phủ trong ngành ngoại giao, đại diện cho Đức Giáo Hoàng, lúc đó cũng nắm cả quyền dân sự ở Ý. Ngài đã nắm giữ một số ủy ban trong Công đồng Trentinô và giúp tổ chức liên minh quân sự chống lại Đế chế Ottoman, Hồi giáo. Ngài được bổ nhiệm làm tổng Giám mục năm 1553 và trở thành Hồng y năm 1583.

Ngài nổi tiếng đạo hạnh, thông minh và có tài quản trị. Các bức tranh của Họa sư Jacopino del Conte (khoảng 1590) tặng cho Đức Urbanô VII là di sản cho thư viện Vatican.

Sau khi được bầu làm Giáo hoàng, Ngài lo cho những người nghèo ở Rome, mở nhiều công trình công cộng giúp người nghèo.

Ngài đã qua đời vì cơn bệnh sốt rét ở tuổi 69. Trong di chúc, ngài đã để lại tài sản cá nhân hỗ trợ cho các trẻ em nghèo.

Đức Giáo Hoàng Celestine IV,
trị vì 15 ngày, từ ngày
25/10/1241 đến 11/10/1241.

Ngài được sinh ra với tên là Goffredo da Castiglione ở Milan. Ngài đã dành thời gian dài tu trì trong Tu viện Xitô, rồi trở thành Giám mục Hồng y của Sabina. Ngài là cháu của Đức Giáo hoàng Urbanô III. Sức khỏe của Ngài yếu kém khi được bầu chọn vào ngôi vị Giáo hoàng trong cuộc xung đột chính trị giữa những người ủng hộ và đối lập với Hoàng đế La Mã là vua Frederick II.

Đức Giáo Hoàng Bonifaciô VI
trị vì 16 ngày, từ 11 đến 26
tháng 4 năm 896.

Đức Bonifaciô sinh ra ở Rome. Không có nhiều dữ kiện gì về vị Giáo hoàng này, Theo các dữ kiện được lưu trữ lại thì ngài đã bị tước bỏ các chức thánh theo giáo luật hai lần: lần đầu tiên khi còn là phó tế và lần thứ hai lúc là một linh mục. Theo Bộ Bách Khoa Công Giáo thì chức vị Giáo Hoàng của Ngài có nhiều tranh cãi và nghi ngờ trong cuộc bầu cử Giáo hoàng mà ngài đắc cử.

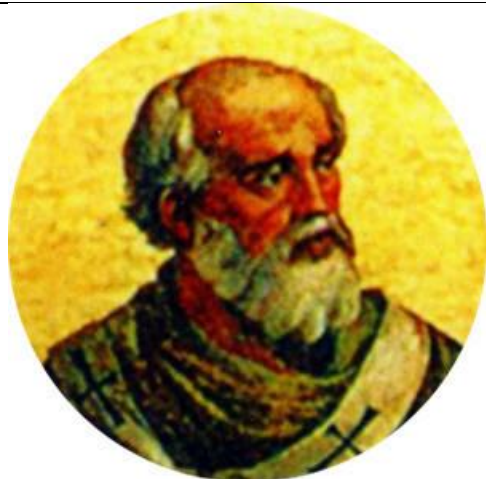
Đức Giáo Hoàng Theodore II

**trị vì trong 20 ngày
vào tháng 12 năm 897.**

Đây là một vị Giáo hoàng ít được biết đến, dù người ta đồn đại rằng ngài được hàng giáo sĩ mến mộ, ngài yêu chuyện hòa bình và sống một cuộc đời khiết tịnh nghiêm ngặt và bác ái vị tha với những người nghèo khổ.

Ngài lên kế vị sau thời điểm tồi tệ của các triều Giáo hoàng. Giáo hoàng Theodore phải hủy bỏ các quyết định của “Thượng Hội Đồng Cadaver”, trong Thượng Hội Đồng này đã xử tử vị tiền nhiệm của ngài là Giáo hoàng Formosiô. Ngài đã vớt xác vị Giáo hoàng này ở Sông Tiber về chôn cất tử tế. Ngài cũng phục hồi phẩm chức cho các giáo sĩ đã bị buộc phải từ chức.

Đức Giáo Hoàng Sisinniô,

**trị vì 21 ngày, từ ngày 15/1/708
đến 4/2/708.**

Ngài này sinh ra ở Syria, nhưng vì tình trạng sức khỏe yếu kém ngài phải sống ở Roma. Vị Giáo hoàng thời này lãnh trách nhiệm phòng thủ quân sự ở Rome, chống lại quân Lombard xâm lược từ phía bắc Ý và quân Hồi giáo tiến công từ phía nam. Đức Sisinniô đã ra lệnh xây các bức tường thành Rome để phòng thủ. Trước khi qua đời, Giáo hoàng Sisinniô đã phong linh mục và giám mục ngay lập tức cho Corsica.

Tên thật của ngài là Poppo, ngài được sinh ra ở Bavaria và là người gốc Đức. Ngài là Giám mục của Brixen ở Tyrol, thuộc miền tây nước Áo ngày nay.

Các vị giáo hoàng thời đó có thể được gọi tên một cách khác thường. Như Giáo hoàng Damasô II được Hoàng đế La Mã Henry III đặt tên cho, tuy thế ngài đã sớm qua đời vì bệnh sốt rét.

Tên của ngài là Francesco Todeschini, được sinh ra ở Siena. Ngài là cháu trai của Giáo hoàng Piô II, một vị Giáo hoàng nổi tiếng của thời Phục hưng. Chú của ngài đã đưa ngài vào làm việc trong Tòa thánh và trở thành cánh tay phải của Giáo hoàng Piô II và đổi tên họ cho ngài cùng tên của Giáo hoàng là Piccolomini.

Francesco theo học giáo luật và được bổ nhiệm vào ban quản trị của Tổng giáo phận Siena và sau đó được phong là Hồng y Phó tế.

Vị Giáo hoàng La Mã tương lai nổi tiếng là người thẳng thắn, một người học thức, hiền lành. Ngài đã tham dự Mật viện, bao gồm cuộc bầu cử Đức Giáo Hoàng Alexander VI.

Cuộc bầu cử giáo hoàng của Francesco diễn ra trong bối cảnh các gia đình quý tộc Ý tranh chấp quyền kiểm soát Rome và chống lại quyền lực của gia đình Borgia.

Đức Piô III không có nhiều sức khỏe từ lúc đăng quang Giáo hoàng, ngài bị bệnh ở chân, bị lở loét nhiễm trùng. Ngài qua đời ở tuổi 64.

Tên thật của Ngài là Alessandro de Medici sinh trưởng ở Florence, một thành viên của gia đình Medici danh giá. Ngài là cháu của Giáo hoàng Leo X. Ngài đã muốn làm linh mục ngay từ khi còn nhỏ, nhưng vì mẹ phản đối nên ngài đã không thể chịu chức cho đến sau khi bà qua đời. Ngài từng là đại sứ tại Rome, đại diện cho vùng Tuscany, trước khi lãnh các chức vụ trong Giáo hội. Sau cùng ngài trở thành Giám mục, và là Tổng Giám mục của Florence, trước khi được phong làm Hồng y.

Ngài từng là Đại diện cho Đức Giáo hoàng thăm Pháp Quốc và là người đứng đầu Bộ Giám mục.

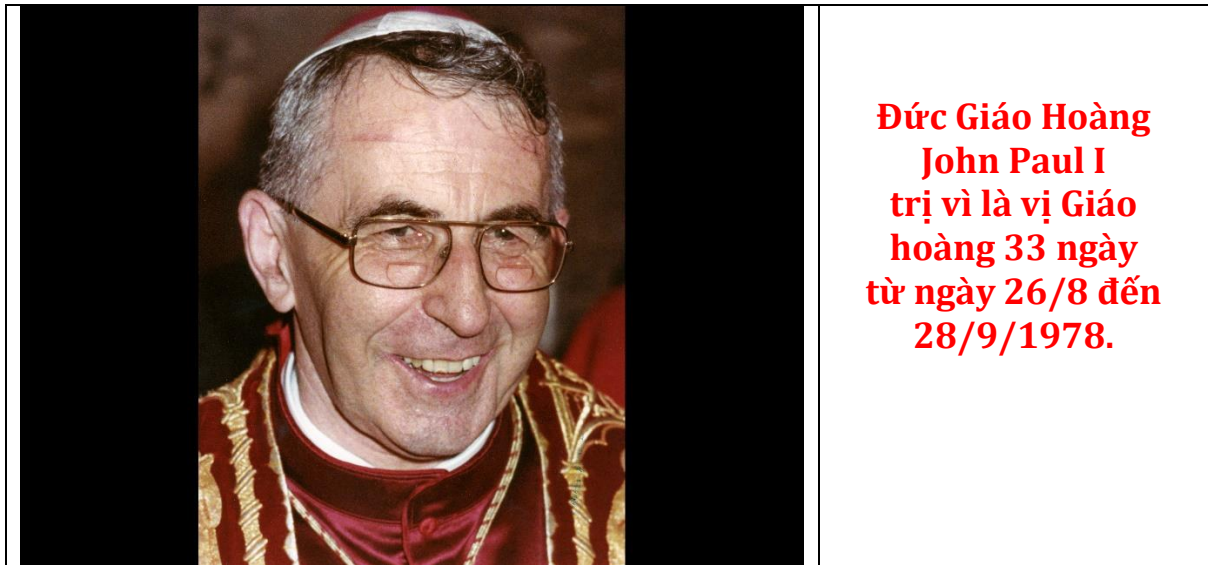
Một trong những người bạn tuyệt vời của Ngài là Thánh Philip Neri, người sáng lập ra các Khánh Lễ Viện.

Ngài được bầu làm Giáo hoàng ở tuổi 69, nhưng bị lâm trọng bệnh ngay khi nhận chức vị Giáo hoàng!

Ngài sinh trưởng ở Rome và có tiếng là uyên bác. Ngài trị vì Giáo hội trong một thời gian có nhiều xáo trộn nhất trong Giáo hội. Hoàng đế La Mã là Đại đế Otto I đã can thiệp vào các triều đại Giáo hoàng tiền nhiệm trước ngài.

Hoàng đế đã cưỡng bức phế truất một giáo hoàng và đưa người của Hoàng đế vào Ngai tòa thánh Phêrô. Có nhiều người tranh giành ngôi vị giáo hoàng dưới thời Đức Benedict V và Otto một lần nữa can thiệp vào nội bộ Giáo hội. Ông bao vây thành phố Rome và dùng vũ lực bắt Giáo hoàng đi lưu đầy khỏi Rome. Chính Đức Benedict bị buộc hoặc từ bỏ chức giáo hoàng hoặc bị phế truất một cách cưỡng bức. Ngài đã bị đầy đi lưu vong ở Hamburg cho đến chết!

Ngài được phong chân phước vào ngày 4/9 vừa qua. Việc tôn vinh Ngài nên bậc Chân phước đã làm nổi bật cuộc đời của ngài. Ngài nổi tiếng về sự khiêm tốn và rao giảng đức tin một cách dễ hiểu.

Đức Giáo Hoàng John Paul I đã tham gia Công đồng Vatican II và được phong là thượng phụ Venice.

Khi còn là một Hồng y, Luciani đã xuất bản một bộ sưu tập “thư ngỏ” cho các nhân vật lịch sử, các vị thánh, nhà văn nổi tiếng và các nhân vật hư cấu. Cuốn “Thư Tập” - “Illustrissimi,” bao gồm các bức thư gửi cho Chúa Giêsu, cho Vua David, Mark Twain, Charles Dickens và Christopher Marlowe, cũng như cho Pinocchio và Figaro, thợ cắt tóc ở Seville.

Ngài là vị giáo hoàng đầu tiên ghép hai biệt hiệu thành danh hiệu Giáo hoàng. Ngài đã lấy tên vị Giáo hoàng của mình từ những vị tiền nhiệm trực tiếp của mình, các thánh Giáo hoàng John XXIII và Paul VI làm thành tên gọi cho triều đại của Ngài.